

[Miljøministeren]

I de senere år har det ikke skortet på forslag og ideer til havnens fremtidige anvendelse. Lad mig blot minde om den store idékonkurrence i 1985. Med juryens ord fik man gennem konkurrencen en righoldig belysning af det store havneområdes mange fremtidige muligheder.

Hvorfor er det så blevet ved forslag og ideer? Hvorfor er de mange muligheder ikke blevet realiseret? Jeg tror, at den vigtigste forklaring herpå er, at der mangler en samlet løsning på de strukturelle, økonomiske og organisatoriske problemer, der knytter sig til havnens omdannelse.

Det er derfor, jeg har fremsat et forslag om nedsættelse af et havneudvalg, der lige netop skal løse den opgave. Heri ligger ikke en underkendelse af det egentlige efterfølgende planlægningsarbejde, men først må de organisatoriske og økonomiske problemer gennemarbejdes og lægges frem til politisk beslutning.

Lad mig i lyset af disse generelle bemærkninger knytte nogle kommentarer til det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg er enig med Socialdemokratiet i, at der bør nedsættes et udvalg bestående af Miljøministeriet, Trafikministeriet, Københavns Havnevesen, Hovedstadsrådet og Københavns Kommune, der skal kortlægge Københavns Havns vand- og landområder.

Jeg er principielt heller ikke afvisende over for Socialdemokratiets forslag om, at der bør udarbejdes fysiske og økonomiske planer for havneområdernes fremtidige anvendelse. Men som jeg begrundede det i mine indledende bemærkninger, skal det organisatoriske og økonomiske grundlag for en omdannelse af de områder, hvor havnefunktionerne er under afvikling, først bringes i orden.

I første fase bør det udvalg, jeg har foreslået nedsat, koncentrere sig om at udarbejde en status og at opstille alternative modeller for havneområdernes anvendelse og trafikbetjening. Udvalget bør også have til opgave at overveje de omkostninger ved investering og drift, der knytter sig til de forskellige modeller for arealernes fremtidige anvendelse. I den forbindelse bør udvalget overveje forskellige muligheder for at finansiere de nødvendige investeringer i området.

Det er efter min mening en vigtig opgave for udvalget at overveje behovet for ændrede organisationsformer i forbindelse med anvendelsen

af de havnearealer, der ikke længere benyttes som havn, eller som forudsættes at skifte anvendelse. Umiddelbart finder jeg, at der kunne være behov herfor.

Langt hen ad vejen er jeg således enig i de grundlæggende tankegange bag Socialdemokratiets beslutningsforslag. Den afgørende uenighed opstår, når Socialdemokratiet lægger op til, at udvalget skal have til opgave at udarbejde en konkret plan for området. Det er min klare opfattelse, at en sådan plan må indgå i en næste fase, når der er taget politisk stilling til de organisatoriske og økonomiske forudsætninger.

Om end jeg på mange punkter er helt enig i det socialdemokratiske forslag, kan jeg derfor ikke tilslutte mig det i dets helhed. Såvel Socialdemokratiets beslutningsforslag som De Radikales beslutningsforslag lægger op til en standsning af alt salg og langtidsudlejning af offentligt ejede grunde i havnen. Jeg finder det overordentlig vigtigt, at der i den periode, hvor udvalget arbejder, ikke træffes dispositioner, der foregriber udviklingen. Det er mig derfor magtpåliggende, at udvalgets arbejde igangsættes uden unødvendig forsinkelse, sådan at det så vidt muligt kan afsluttes omkring 1. maj 1988.

Den gældende lovgivning giver næppe mulighed for at forbyde alt salg og langtidsudlejning af offentligt ejede grunde i havnen, men jeg vil arbejde for, at alle offentlige ejere i området respekterer ønsket om, at udvalgsarbejdet ikke gøres illusorisk gennem omfattende salg og langtidsudlejning.

Det er ikke min opfattelse, at et havneudvalg skal behandle konkrete byggesager. De almindelige planlægningsbestemmelser giver Miljøministeriet mulighed for at standse opfyldninger og større byggeprojekter, som kræver lokalplan. Det er min holdning, at § 15-rammetillæg ikke skal godkendes i den periode, udvalget arbejder.

Jeg vil herefter knytte nogle kommentarer eller bemærkninger til De Radikales beslutningsforslag.

Jeg kan kun være enig i de intentioner for området, forslaget giver udtryk for. For mig at se er det centrale i beslutningsforslaget, at planlægningen af Københavns Havn skal betros til et bredt sammensat udvalg af eksperter og idéfolk, og at udvalgets forslag skal danne grund-